

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

The Errors in Thai Writing of Students at Prince of Songkla University,

Surat Thani Campus

นพวรรณ เมืองแก้ว*

Noppawan Muangkaew

Received : January 19, 2024

Revised : March 12, 2024

Accepted : June 12, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 935-011 ภาษาไทยและการสื่อสาร จำนวน 420 คน เนื้อหาของงานเขียนภาษาไทยที่ใช้เป็นแบบทดสอบข้อบกพร่องเป็นการเขียนบรรยายภาพ จำนวน 2 ย่อหน้า โดยมีข้อดกลงร่วมกันในการเขียนคือ 1) อนุญาตให้ค้นคว้าข้อมูลโดยใช้อินเทอร์เน็ตได้ 2) หากค้นโดยใช้อินเทอร์เน็ต ต้องนำข้อมูลที่ได้นั้นมาปรับใช้เป็นภาษาของตนเอง และ 3) ห้ามอภิปรายร่วมกับผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่า ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยในประเด็นต่างๆ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสะกดคำ ได้แก่ การใช้พยัญชนะไม่ถูกต้อง การใช้สระไม่ถูกต้อง การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และการใช้ตัวกรั่นไม่ถูกต้อง 2) ด้านการใช้คำ ได้แก่ การใช้คำไม่ครบถ้วน การใช้คำเกิน การใช้คำลึกลับ การใช้ภาษาพูด การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำจากสื่อออนไลน์ 3) ด้านการเขียนประโยค ได้แก่ การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้าง การเขียนประโยคไม่สื่อความ และการเขียนไม่เป็นประโยค และ 4) ด้านการเรียบเรียงภาษา ได้แก่ การเขียนเนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กัน และการเขียนเนื้อความซ้ำ นอกจากนี้ ยังเสนอแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนที่ค้นพบในหลายประเด็น เช่น ผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องความแม่นยำในการเขียนสะกดคำ เรื่องหน้าที่และความหมายของคำ การเลือกใช้คำไทยแทนคำภาษาต่างประเทศ รวมทั้งผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนระมัดระวังการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระดับภาษา และหลีกเลี่ยงคำที่ใช้ในการสื่อสารผ่านออนไลน์

คำสำคัญ : ข้อบกพร่อง / การเขียนภาษาไทย / นักศึกษา /

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

*อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

Lecturer in Faculty of Liberal Arts and Management Sciences Prince of Songkla University Suratthani

Campus(Corresponding Author) e-mail: anakaon_191@hotmail.com

ABSTRACT

This research investigates and analyzes the errors in Thai writing of the students at Prince of Songkla University, Surat Thani Campus, who are enrolled in the course 935-011 Thai Language and Communication, totaling 420 individuals. The research focuses on the content of Thai language writing, using descriptive paragraphs as a test model consisting of two paragraphs. The agreed-upon rules for writing include: 1) permission to research information using the Internet; 2), if using the Internet for research, adapting the obtained information into one's own language; and 3) refraining from discussing the writing assignment or working in groups. The research findings reveal that deficiencies in Thai language writing cover four aspects: 1) Spelling, including the misuse of consonants, vowels, tone markers, and Ka-ran markers; 2) Word usage, involving the use of inappropriate words, omitted words, excessive words, ambiguous words, spoken language, foreign language words, and online media language; 3) Sentence construction: run-on sentences, incomplete and non-cohesive sentence structures; and 4) Language organization: disjointed content and repetitive writing. Additionally, there are some suggestions for using language and solutions, such as emphasizing spelling accuracy, clarifying the meanings and functions of words, choosing Thai words instead of foreign ones, warning about the use of improper language at various levels, and avoiding mistakes caused by words used in online communication.

Keywords : The Errors / Thai Writing / Students /

Prince of Songkla University Surat Thani Campus

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนรู้ เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมทั้งนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจตลอดจนเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย (Ministry of Education, 2008, p.1)

การสื่อสารของมนุษย์มีพัฒนาการมาโดยลำดับ จากการส่งสารด้วยการพูดและรับสารด้วยการฟังมาสู่การส่งสารด้วยการเขียนและรับสารด้วยการอ่าน ซึ่งเกิดเมื่อมนุษย์ได้ประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้นมาใช้แทนเสียงในภาษา ในยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน การเขียนยังมีบทบาทและความสำคัญมาแทนที่การพูดมากขึ้น ขณะที่การอ่านก็มีบทบาทและความสำคัญแทนการฟังมากขึ้นเช่นกัน แต่การพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาโดยการเขียน

เป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา นักศึกษายังคงต้องได้รับการพัฒนาการเขียนอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนมีกฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์ที่ได้กำหนดขึ้นใช้อย่างเป็นมาตรฐานหลายประการ เช่น ความถูกต้องของการสะกดคำ การใช้คำ การใช้ประโยค เป็นต้น นอกจากนี้ การเขียนก็คือความประณีตในการเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ในการสื่อความหมาย การรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน และโวหาร ก่อให้เกิดความงามขึ้นในภาษาเขียนและทำให้ภาษาเขียนแตกต่างจากภาษาพูด ทั้งนี้ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ อย่างไรก็ตาม การฝึกฝนการเขียนควรเริ่มต้นจากรู้กฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์เป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ได้กำหนดให้นักศึกษาของทุกคณะและทุกสาขาวิชาลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยและการสื่อสาร ซึ่งเป็นรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชานี้มีจุดมุ่งหมายเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสม คุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ภาษา รวมถึงทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ผู้วิจัยได้ทดลองให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาไทยและการสื่อสารได้ฝึกทักษะการเขียนเบื้องต้นในหัวข้อที่กำหนด โดยนักศึกษาจะต้องเลือกเขียนบรรยาย 1 หัวข้อ จำนวน 1 ย่อหน้า จากหัวข้อต่างๆ ได้แก่ 1) ปัญหาการติดโทรศัพท์ 2) เป้าหมายในชีวิต 3) ความรักในมุมมองของฉัน 4) สิ่งที่คุณอยากกลับไปแก้ไข และ 5) ความภาคภูมิใจในชีวิต ซึ่งการฝึกเขียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบวัดความสามารถในรายวิชาดังกล่าว เมื่อพิจารณาจากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นพบข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยในหลายลักษณะ เช่น ความบกพร่องด้านการใช้คำ ความบกพร่องด้านการลำดับและเชื่อมโยงความคิด มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวอย่างความบกพร่องด้านการใช้คำ

- (1) ฉันก็เริ่มสนใจในงานเขียนนิยาย
- (2) อยากให้พรเหล่านี้ประสบความสำเร็จเป็นจริง
- (3) ลูกและภรรยาในอนาคตเบิกเงินได้

จากตัวอย่างประโยคที่ (1) (2) และ (3) พบความบกพร่องด้านการใช้คำหลายลักษณะ กล่าวคือ ประโยค (1) ปรากฏความบกพร่องคือ การใช้คำเกิน ฉันก็เริ่มสนใจในงานเขียนนิยาย ซึ่งประโยคนี้อาจได้รับอิทธิพลจากการสำนวนภาษาต่างประเทศ มีการใช้คำเกินคือคำว่า “ใน” ประโยค (2) ปรากฏความบกพร่องคือ การใช้คำผิดบริบท กริยาวลี “ประสบความสำเร็จ” ควรใช้กับมนุษย์ ในประโยคนี้ผู้เขียนกล่าวถึง “พร” ควรใช้คู่กับกริยาวลีว่า “สำเร็จ” หรือ “เป็นจริง” ประโยค (3) ปรากฏความบกพร่องคือ การใช้คำผิดบริบท กริยาวลี “เบิกเงินได้” ควรใช้ว่า “ได้รับสวัสดิการรักษายาบาล ข้าราชการ” หรือ “สามารถเบิกค่ารักษายาบาลได้” เป็นต้น

ตัวอย่างความบกพร่องด้านการลำดับและเชื่อมโยงความคิด

(4) การจะประสบความสำเร็จได้นั้น เราต้องมีความมุ่งมั่น และสุดท้ายเราจะประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย เพราะเป้าหมายคือการประสบความสำเร็จที่เรามุ่งหวัง

จากประโยค (4) ปรากฏความบกพร่องคือ การลำดับความคิดที่วกวนสับสน กล่าวคือ กล่าวซ้ำคำว่า “การประสบความสำเร็จ” ในหลายตำแหน่ง เกิดการสื่อความหมายซ้ำวกวน แสดงถึงการเขียนที่ไม่มีลำดับความคิดที่ชัดเจน และไม่ได้ทำให้เกิดความหมายใหม่ในประโยค ควรแก้ไขใหม่ทั้งหมด

ตัวอย่างบางส่วนของข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยข้างต้นเป็นจุดน่าสนใจสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์สาเหตุ หาแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี รวมทั้งนำมาปรับใช้เพื่อแก้ไขปัญหการใช้ภาษาไทยแก่ผู้เรียนแต่ละรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เก็บข้อมูลงานวิจัยด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเก็บข้อมูลจากแบบฝึกหัดงานเขียนของนักศึกษาไทยชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 935-011 ภาษาไทย และการสื่อสาร (Thai and Communication) ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 420 คน ประกอบไปด้วยนักศึกษาสังกัดสาขาวิชา ดังนี้ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 53 คน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ จำนวน 107 คน การจัดการธุรกิจ จำนวน 100 คน และการจัดการรัฐกิจ จำนวน 160 คน

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทย ปัญหาการใช้ภาษาไทยในการเขียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ที่กำหนดขึ้นประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสะกดคำ 2) ด้านการใช้คำ 3) ด้านการเขียนประโยค และ 4) ด้านการเรียบเรียงภาษา ดังนี้

ด้านการสะกดคำ หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือตัวการันต์ ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ การใช้พยัญชนะไม่ถูกต้อง การใช้สระไม่ถูกต้อง การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และการใช้ตัวการันต์ไม่ถูกต้อง

ด้านการใช้คำ หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้คำแต่ละประเภทไม่ถูกต้อง ได้แก่ การใช้คำไม่ครบถ้วน การใช้คำเกิน การใช้คำล้าสมัย การใช้คำภาษาพูด การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำจากสื่อออนไลน์

ด้านการเขียนประโยค หมายถึง ข้อบกพร่องจากการเขียนประโยคที่ขาดส่วนสำคัญของประโยค การใช้ภาษาผิดระดับ และการนำคำที่ทำหน้าที่ขยายคำหลักวางผิดตำแหน่ง หรือการใช้คำที่สามารถตีความได้หลายอย่าง ทำให้สื่อสารแล้วเข้าใจไม่ตรงกัน จากการวิเคราะห์ สามารถจำแนกข้อบกพร่องในการใช้ประโยคแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้าง การเขียนประโยคไม่สื่อความ และการเขียนไม่เป็นประโยค

ด้านการเรียบเรียงภาษา หมายถึง ข้อบกพร่องในการเขียนข้อความและประโยค ที่มีการเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงความคิด ได้แก่ การเขียนข้อความที่ไม่สัมพันธ์กัน และการเขียนข้อความซ้ำ

4. วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานีจากแบบฝึกหัดงานเขียนของนักศึกษา จำนวน 420 ฉบับ นักศึกษาจะต้องเลือกเขียนบรรยาย 1 หัวข้อ จำนวน 1 ย่อหน้า จากหัวข้อต่างๆ ได้แก่ 1) ปัญหาการติดต่อโทรศัพท์ 2) เป้าหมายในชีวิต 3) ความรักในมุมมองของฉัน 4) สิ่งที่คุณอยากกลับไปแก้ไข และ 5) ความภาคภูมิใจในชีวิต หลังจากนั้นจะนำเสนอรูปแบบของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยโดยวิธีการนับความถี่ในการปรากฏและคิดออกมาเป็นค่าร้อยละเพื่อให้เห็นสัดส่วนข้อบกพร่องในแต่ละประเภทชัดเจนมากขึ้น

5. สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสะกดคำ 2) ด้านการใช้คำ 3) ด้านการเขียนประโยค และ 4) ด้านการเรียบเรียงภาษา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความถี่การปรากฏของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน

ลำดับ	ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียน	จำนวน (ตำแหน่ง)	ร้อยละ
1	ด้านการสะกดคำ	61	28.91
2	ด้านการใช้คำ	104	49.29
3	ด้านการใช้ประโยค	34	16.11
4	ด้านการเรียงลำดับความคิด	12	5.69
รวม		211	100.00

ประเด็นที่ 1 ด้านการสะกดคำ

ข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือตัวการันต์ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ การใช้พยัญชนะไม่ถูกต้อง การใช้สระไม่ถูกต้อง การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และการใช้ตัวการันต์ไม่ถูกต้อง มีรายละเอียด ดังนี้

1. การใช้พยัญชนะไม่ถูกต้อง หมายถึง การใช้พยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้ายต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงตัวอย่างคำที่สะกดพยัญชนะไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างคำที่สะกดไม่ถูกต้อง	คำที่สะกดถูกต้อง
ตาบอด	ตาบอด
เปรียบเทียบ	เปรียบเทียบ
กะพริบตา	กะพริบตา
เล่านี	เหล่านี
พนักงาน	พนักงาน
รูปแบบตายตัว	รูปแบบตายตัว
ทะนุถอม	ทะนุถนอม
เคา	เขา
ยุคสวัย	ยุคสมัย
อัตราย	อันตราย

2. การใช้สระไม่ถูกต้อง หมายถึง การใช้รูปสระหรือการวางตำแหน่งของสระต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงตัวอย่างคำที่สะกดสระไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างคำที่สะกดไม่ถูกต้อง	คำที่สะกดถูกต้อง
อุปรกรณ์	อุปกรณ์
ดิจิตอล	ดิจิทัล
หลงไหล	หลงใหล
ขึ้นอยู่กับ	ขึ้นอยู่กับ
สละาย	สลาย

3. การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง หมายถึง การใช้รูปวรรณยุกต์หรือการวางตำแหน่งของวรรณยุกต์ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงตัวอย่างคำที่สะกดวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างคำที่สะกดไม่ถูกต้อง	คำที่สะกดถูกต้อง
นั่นเอง	นั่นเอง
เบื้องต้น	เบื้องต้น
ไม่ค่อย	ไม่ค่อย
สื่อสาร	สื่อสาร

ตารางที 4 (ต่อ)

ตัวอย่างคำทีสะกดไม่ถูกต้อง (ต่อ)	คำทีสะกดถูกต้อง
ทีสามารถเข้าถึง	ทีสามารถเข้าถึง
เขาสังคม	เขาสังคม
บางครั้ง	บางครั้ง
ลึกซึ้ง	ลึกซึ้ง
ท้งทาย	ท้งทาย
เขาหา	เขาหา
ท้มแทง	ท้มแทง
น่ายุ	น่ายุ

4. การใช้ตัวกรันต์ไม่ถูกต้อง หมายถึง การใช้พยัญชนะทีเป็นตัวกรันต์ หรือการวางตำแหน่งตัวกรันต์ต่างไปจากคำทีปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที 5

ตารางที 5 แสดงตัวอย่างคำทีสะกดตัวกรันต์ไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างคำทีสะกดไม่ถูกต้อง	คำทีสะกดถูกต้อง
โทรศัพท์	โทรศัพท์
เกมส์	เกม
สมุดลย์	สมุด
ผูกพันธิ์	ผูกพัน

ประเด็นที 2 ด้านการใช้คำ

ข้อบกพร่องทีเกิดจากการใช้คำแต่ละประเภทไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาสามารถจำแนกข้อบกพร่องในการใช้คำ แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ การใช้คำไม่ครบถ้วน การใช้คำเกิน การใช้คำล้กัน การใช้ภาษาพูด การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำจากสื่อออนไลน์ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การใช้คำไม่ครบถ้วน หมายถึง การเขียนทีขาดคำบางคำแล้วส่งผลให้เกิดความไม่สมบูรณ์ของการสื่อความ จะต้องแก้ไขด้วยการเพิ่มเติมคำให้สื่อความได้อย่างสมบูรณ์ จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที 6

ตารางที่ 6 แสดงตัวอย่างการใช้คำไม่ครบถ้วน

ตัวอย่างการใช้คำไม่ครบถ้วน	คำที่ถูกต้อง
หากไม่ปรับพฤติกรรมจะเกิดผลเสียระยะยาวได้	หากไม่ปรับพฤติกรรมจะเกิดผลเสีย(ใน)ระยะยาวได้
การอ่านหนังสือหรือการอ่านบทความจากเว็บไซต์แทนการไปห้องสมุดอ่านหนังสือ	การอ่านหนังสือหรือการอ่านบทความจากเว็บไซต์แทนการไปห้องสมุด(เพื่อ)อ่านหนังสือ
พอลูกแสงเคืองตา	พอลูกแสง(ก็)เคืองตา
ปัญหาเหล่านี้จะหมดไปหากทุกคนใช้เทคโนโลยีมีสติและแบ่งเวลาได้	ปัญหาเหล่านี้จะหมดไปหากทุกคนใช้เทคโนโลยี(อย่าง)มีสติและแบ่งเวลาได้
และยังมอบให้เป็นแทนคำอวยพรได้อีกด้วย	และยังมอบให้เป็น(ตัว)แทนคำอวยพรได้อีกด้วย
ควรรักกันในตอนที่เรายังมีความรู้ดี ๆ ใหกัน	ควรรักกันในตอนที่เรายังมีความรู้(สึก)ดี ๆ ใหกัน

2. การใช้คำเกิน หมายถึง การเขียนที่ปรากฏคำเกินที่มีรูปเดียวกันและเขียนติดกัน หรือคำเกินที่มีความหมายเดียวกันและเขียนติดกัน หรือใช้คำในตำแหน่งที่ไม่ควรใช้ หากตัดออกก็ยังสื่อความได้ จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงตัวอย่างการใช้คำเกิน

ตัวอย่างการใช้คำเกิน	คำที่ถูกต้อง
การติดมือถือทำให้คนเราไม่ค่อยสนใจกับสิ่งรอบข้าง	การติดมือถือทำให้คนเราไม่ค่อยสนใจกับสิ่งรอบข้าง
โรคหลักที่จะเกิดแน่นอนคือโรคปัญหาทางสายตาหรือโรคฟันสายตาเสื่อม	โรคหลักที่จะเกิดแน่นอนคือโรคปัญหาทางสายตาหรือโรคฟันสายตาเสื่อม
ซึ่งปัจจุบันนี้มีความเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก	ซึ่งปัจจุบันนี้มีความเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก
มีการพัฒนาทางด้านต่างๆ ได้เกิดขึ้นมากมาย	มีการพัฒนาทางด้านต่างๆ ได้เกิดขึ้นมากมาย
ทุกครั้งที่เราเห็นดอกทานตะวันจะทำให้มีความรู้สึกที่อยากจะต่อสู้กับสิ่งต่างๆ	ทุกครั้งที่เราเห็นดอกทานตะวันจะทำให้มีความรู้สึกที่อยากจะต่อสู้กับสิ่งต่างๆ
ดอกทานตะวันนั้นทำให้สื่อถึงความรักบริสุทธิ์	ดอกทานตะวันนั้นทำให้สื่อถึงความรักบริสุทธิ์

3. การใช้คำลึกลับ หมายถึง การใช้คำอย่างไม่สม่ำเสมอเมื่อต้องการสื่อความหมายถึงสิ่งเดียวกัน จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

ตัวอย่าง - สามารถหาความรู้ได้จากออนไลน์...ศึกษาหาข้อมูลได้จากอินเทอร์เน็ต
- ผู้คนจะโฟกัสแต่ในโทรศัพท์ จะไม่ค่อยสนใจในสิ่งรอบตัว

จากตัวอย่างพบว่า ปรากฏการใช้คำอย่างไม่สม่ำเสมอเมื่อต้องการสื่อความหมายถึงสิ่งเดียวกัน ได้แก่ คำว่า “ออนไลน์” กับ “อินเทอร์เน็ต” ซึ่งนักเรียนต้องการสื่อความหมายถึงสิ่งเดียวกันคือ การหาความรู้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แต่เลือกใช้คำอย่างไม่สม่ำเสมอ และคำว่า “โฟกัส” กับ “สนใจ” ที่มีความหมายเหมือนกัน แต่เมื่อต้องการสื่อสารเกิดการใช้อย่างไม่สม่ำเสมอเช่นกัน ควรเลือกใช้คำเดียวกันเพื่อสื่อสารถึงสิ่งเดียวกัน

4. การใช้ภาษาพูด หมายถึง งานเขียนที่ปนภาษาพูดเข้ามาในงานเขียนกึ่งทางการ ทำให้เกิดการใช้ภาษาต่างระดับ จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

- ตัวอย่าง - โทรศัพท์คือของสำคัญในชีวิตประจำวันที่ขาดไปไม่ได้เลย
- สังคมก้มหน้าจะเห็นได้บ่อยในชีวิตประจำวัน
- ในทุกๆ วัยก็ต่างใช้สื่อโซเชียลมีเดียที่แตกต่างกันออกไป
- โลกออนไลน์ทำให้เราหาข้อมูลที่สงสัยได้เยอะ
- อาการพวกนี้เกิดจากการที่ได้รับแสงสีฟ้าจากหน้าจออย่างต่อเนื่อง

จากตัวอย่างพบการใช้ภาษาพูด ได้แก่ คำว่า “เลย” เป็นคำลงท้าย สามารถตัดทิ้งได้ คำว่า “บ่อย” ควรใช้คำว่า “เป็นประจำ” การใช้เครื่องหมายๆ เพื่อแสดงการซ้ำ คำว่า “เยอะ” ควรใช้คำว่า “จำนวนมาก” คำว่า “พวกนี้” ควรใช้คำว่า “จำพวกนี้” หรือ “ประเภทนี้”

5. การใช้คำภาษาต่างประเทศ หมายถึง การเขียนคำที่มาจากภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทย จากข้อมูลพบว่า เป็นคำยืมภาษาอังกฤษทั้งหมด ซึ่งคำเหล่านั้นมีคำไทยปรากฏใช้อยู่ จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศ

ตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศ	คำที่ถูกตัด
โฟกัส	สนใจ
ซัพพอร์ต	สนับสนุน
เซฟโซน	พื้นที่ปลอดภัย

6. การใช้คำจากสื่อออนไลน์ หมายถึง การนำคำที่ใช้ในสื่อออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะเป็นภาษาพูดมาใช้ในภาษาเขียน จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงตัวอย่างการใช้คำจากสื่อออนไลน์

ตัวอย่างการใช้คำจากสื่อออนไลน์	คำที่ถูกตัด
เก็บ	เก็บ
เป็น	เป็น
ค่า	คะ
อะไร	อะไร

จากตัวอย่างพบว่า การใช้คำจากสื่อออนไลน์มีลักษณะเป็นคำเลียนเสียงพูดที่ลากเสียงยาว เช่น “คะ” เป็น “ค่า” และ “อะไร” เป็น “อาไร” และมีลักษณะการใช้คำที่สะกดกับการพิมพ์ เช่น ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนวรรณยุกต์ตรี เพราะไม่ต้องเสียเวลากดแป้น shift ในคำว่า “เก็บ” เป็น “เก็บ” และ “เป็น” เป็น “เป็น”

ประเด็นที่ 3 ด้านการใช้ประโยค

ข้อบกพร่องจากการเขียนในระดับประโยค จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษา สามารถจำแนกข้อบกพร่องในการใช้ประโยคได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้าง การเขียนประโยคไม่ลื่น กระแสความ และการเขียนไม่เป็นประโยค มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้าง หมายถึง การเขียนประโยคที่ขาดส่วนประกอบสำคัญของประโยค ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม (ในกรณีเป็นประโยคที่ต้องการกรรม) หรือใช้ส่วนประกอบของโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงตัวอย่างการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้าง

ตัวอย่างประโยค (ขาดประธาน)	ประโยคที่ถูกต้อง
...มีแสงส่องมีสีเหลืองส้มสวยงามเหมือนกับความรักที่มี ความสวยงาม	(ดอกทานตะวัน)มีแสงส่องมีสีเหลืองส้มสวยงาม เหมือนกับความรักที่มีความสวยงาม
...มันคงไม่เปลี่ยนแปลง	ความรักของฉันมันคงไม่เปลี่ยนแปลง
ตัวอย่างประโยค (ขาดกริยา)	ประโยคที่ถูกต้อง
เราควรตระหนักว่าการใช้อินเทอร์เน็ต	เราควรตระหนักว่า(ควรควบคุม)การใช้อินเทอร์เน็ต
ดอกทานตะวันไม่ทางอื่น	ดอกทานตะวันไม่(หันไป)ทางอื่น
ตัวอย่างประโยค (ขาดกรรม)	ประโยคที่ถูกต้อง
ผู้ใช้ควรปรับปรุงพฤติกรรมการใช้ให้เหมาะสม	ผู้ใช้ควรปรับปรุงพฤติกรรมการใช้(โทรศัพท์)ให้เหมาะสม
และยังช่วยพัฒนาได้อีกด้วย	และยังช่วยพัฒนา(การเรียนรู้)ได้อีกด้วย
หากส่งผลกับการนอนหลับควรลดการใช้	หากส่งผลกับการนอนหลับควรลดการใช้(มือถือ)

2. การเขียนประโยคไม่สื่อความ หมายถึง การเขียนประโยคที่สื่อความได้หลายแบบ/แทนคำที่หายไปได้หลายคำ ทำให้ไม่เข้าใจว่าจะสื่ออะไร/ต้องแก้ไขใหม่ทั้งประโยค จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษามีรายละเอียด ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงตัวอย่างการเขียนประโยคไม่สื่อความ

ตัวอย่างประโยคไม่สื่อความ	ประโยคที่ถูกต้อง
และจะมีการพัฒนาถึงองค์ความรู้ที่เป็นที่สื่อสารที่เป็น เครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคมเพื่อจะค้นคว้า และสื่อสารทางสังคมผ่านประสิทธิภาพอย่างชัดเจน	และจะมีการพัฒนาถึงองค์ความรู้(ที่)เป็น(การ)สื่อสาร ที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคมเพื่อจะ ค้นคว้าและสื่อสารทางสังคม(ให้มี)ประสิทธิภาพอย่าง ชัดเจน
แต่การใช้เสพติดสื่อออนไลน์หรือเทคโนโลยีมากเกินไป จะเกิดที่อยู่สังคมที่เรียกว่า “สังคมก้มหน้า”	แต่การใช้เสพติดสื่อออนไลน์หรือเทคโนโลยีมากเกินไป จะ(ทำให้)เกิด(สิ่ง)ที่อยู่สังคมที่เรียกว่า “สังคมก้ม หน้า”

3. การเขียนไม่เป็นประโยค หมายถึง การเขียนในรูปแบบวลีหรือกลุ่มคำ ทำให้เกิดประโยคที่ไม่สมบูรณ์ จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาที่มีรายละเอียด ดังนี้

- ตัวอย่าง - ในการหาข้อมูลที่สงสัย (นามวลี)
- ความรักที่มีความสวยงาม (นามวลี)
 - การใช้งานที่มีประสิทธิภาพ (นามวลี)
 - เวลาในการใช้งานมือถือ (นามวลี)

จากตัวอย่างพบว่า ผู้เขียนใช้นามวลีในการเขียนซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ข้อความเหล่านี้ไม่สามารถใช้สื่อความได้อย่างชัดเจนในรูปแบบประโยค ดังนั้น จึงเกิดปัญหาในการสื่อสารทางการเขียน และอาจมีผลทำให้เกิดความบกพร่องในด้านการลำดับและเชื่อมโยงความคิดในการเขียนด้วย

ประเด็นที่ 4 ด้านการเรียบเรียงภาษา

ข้อบกพร่องในการเขียนข้อความและประโยคที่มีการเรียงลำดับความคิด การเชื่อมโยงความคิดไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษา สามารถจำแนกข้อบกพร่องในด้านการเรียบเรียงภาษาได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ การเขียนเนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กัน และการเขียนเนื้อความซ้ำ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเขียนเนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กัน หมายถึง ข้อความที่เขียนแต่ละส่วนมีเนื้อความไม่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาที่มีรายละเอียด ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงตัวอย่างการเขียนเนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กัน

ตัวอย่างการเขียนเนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กัน	การเรียบเรียงภาษาที่ถูกต้อง
แต่ถึงอย่างนั้นโทรศัพท์ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นและมีข้อดี หากรู้เวลาที่ควรใช้ เช่น มีฟังก์ชันที่หลากหลายตอบ โจทย์ในการใช้งาน เป็นต้น	แต่ถึงอย่างนั้นโทรศัพท์ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นและมีข้อดี (หลายประการ)หากรู้เวลาที่ควรใช้ เช่น มีฟังก์ชันที่ หลากหลายตอบโจทย์ในการใช้งาน เป็นต้น

2. การเขียนเนื้อความซ้ำ หมายถึง ข้อความที่เขียนแต่ละส่วนมีเนื้อความซ้ำกัน วกวนไปมาในประเด็นเดิม จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาที่มีรายละเอียด ดังนี้

- ตัวอย่าง - การใช้โทรศัพท์มากเกินไปทำให้เกิดผลเสียมากมาย ดังนั้นควรใช้โทรศัพท์อย่างถูกต้อง...จะได้ไม่ส่งผลเสียมากมายเมื่อใช้โทรศัพท์จนเกินไป
- ความรักไม่ต่างอะไรจากประตู หากเป็นกุญแจที่ไม่ใช่ กุญแจดอกนั้นก็ไม่สามารถไขประตูนี้ได้...หากเป็นกุญแจที่ไม่ใช่ ไขยังไงก็ไม่สามารถไขประตูเข้ามาได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสะกดคำ ด้านการใช้คำ ด้านการเขียนประโยค และด้านการเรียบเรียงภาษา ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจหลากหลาย ดังนี้

1. ลักษณะเฉพาะของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา คือ สามารถแบ่งลักษณะความบกพร่องดังกล่าวได้เป็นระดับของการใช้ภาษา กล่าวคือ ปรากฏทั้งในระดับคำ ระดับประโยค และระดับย่อหน้า ซึ่งระดับความบกพร่องทางภาษาของการเขียนดังกล่าวมีขอบเขตจากส่วนประกอบขนาดเล็กไปยังขนาดใหญ่ อาจกล่าวได้ว่า ข้อบกพร่องในการเขียนที่ปรากฏทุกระดับเป็นลักษณะร่วมสำคัญของผลวิจัยในกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาไทย เช่น Aksornkan (2016) ที่ศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2558 Thodtankhun & Chansuwan (2015) ที่ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี ตัวอย่างงานวิจัยเหล่านี้ปรากฏลักษณะร่วมของข้อบกพร่องในการเขียนทุกระดับ

2. ข้อบกพร่องในการเขียนที่ปรากฏทั้งในระดับคำ ระดับประโยค หรือระดับย่อหน้า อาจไม่ได้ปรากฏเฉพาะในงานของนักศึกษาไทยเท่านั้น จากการสำรวจเห็นได้ชัดว่า ยังเป็นลักษณะร่วมสำคัญในกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า เป็นลักษณะความบกพร่องที่เป็นสากล เช่น Theeravit & Thanawanitchayakul (2023) ที่ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยยูลิน นอร์มอล มณฑลส่านซี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน Bumrungsuk (2011) ที่ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา ชาวต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : กรณีศึกษานักศึกษาชาวเกาหลี ซึ่งข้อบกพร่องในการเขียนดังกล่าวของนักศึกษาชาวต่างชาติอาจเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาแม่

3. การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่นเป็นพื้นฐานจึงจะทำให้เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ก่อนจะถึงขั้นเขียน ผู้เขียนควรได้รับการพัฒนาความรู้ความคิดโดยอาศัยทักษะ การฟัง การอ่าน และมีความรู้เรื่องไวยากรณ์ของภาษา จึงจะทำให้ผู้เขียนมีความพร้อมที่จะเขียนและเขียนได้ดีมีคุณภาพ และเมื่อได้ลงมือเขียนก็อาจปรากฏอุปสรรคหรือปัญหาในการเขียนอีกหลายประการที่นอกเหนือจากขั้นการเตรียมความพร้อม ซึ่งสาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาสามารถปรากฏได้หลากหลาย เช่น ขาดความรู้ ขาดความแม่นยำ ขาดการตรวจทาน ขาดการฝึกฝน ขาดทัศนคติที่ดี ดังนั้น อาจเพิ่มแนวทางหรือวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาให้แก่ผู้เขียนเพื่องานเขียนที่ไร้ข้อบกพร่องหรือเป็นงานเขียนที่ปรากฏข้อบกพร่องน้อยที่สุด ได้แก่ วิธีการเสริมสร้างความรู้ การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการถ่ายทอดความคิดผ่านตัวหนังสือ การฝึกทักษะการเขียนในทุกรูปแบบ การตรวจทานงานเขียน รวมทั้งการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการปลูกฝังนิสัยรักการเขียน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ Pacjusanon & Sukhum (2018)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ต่อยอดในเชิงแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ด้านการสะกดคำ ผู้สอนควรอธิบายผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของการผันวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง และผู้สอนควรเน้นเรื่องการสะกด

ให้ถูกต้อง ด้านการใช้คำ ผู้สอนควรปลูกฝังให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายและหน้าที่ของคำ ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนระมัดระวังการเขียนที่ปนภาษาต่างประเทศและภาษาออนไลน์ รวมทั้งการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับระดับภาษา ด้านการใช้ประโยค ผู้สอนควรคำนึงถึงการถ่ายทอดความรู้พื้นฐานของโครงสร้างประโยคในภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นส่วนประกอบทั้งภาคประธานและภาคแสดง ด้านการเรียบเรียงภาษา ผู้สอนอาจจะฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนก่อนการเขียน เนื่องจากการวางแผนก่อนการเขียนจะช่วยลดปัญหาการเขียนเนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กันหรือการเขียนอย่างวกวนหรือการเขียนเนื้อความซ้ำเดิมได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มวิชาเอกภาษาไทย เนื่องจากที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ไม่มีหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาไทย ดังนั้น การเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยจึงเป็นรายวิชาที่อยู่ในกลุ่มศึกษาทั่วไป นักศึกษาที่ลงทะเบียนจึงเป็นนักศึกษาที่มาจากหลักสูตรที่หลากหลาย เช่น ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ การจัดการธุรกิจ และการจัดการรัฐกิจ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้ผู้สนใจศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยเลือกกลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้น เช่น นักศึกษาหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์ หรือศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเขียนของนักศึกษาต่างชาติด้วยกัน เช่น จีน เกาหลี เป็นต้น นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยต่อยอดในกรอบของข้อบกพร่องอาจเพิ่มขอบเขตของรูปแบบงานเขียนให้หลากหลายมากขึ้น เช่น ในงานวิจัยชิ้นนี้กำหนดระดับภาษาที่ใช้เป็นเชิงกึ่งทางการ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าอาจกำหนดเป็นงานเขียนในเชิงงานเขียนสร้างสรรค์ เรื่องสั้น นวนิยาย หรืออาจกำหนดเป็นระดับภาษาทางการหรือการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการก็ได้

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนโครงการวิจัยจากเงินกองทุนวิจัยวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ประเภททุนการพัฒนาการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 รหัสโครงการ ICS6603023S ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

References

- Aksornkan, S. (2016, July-December). Investigation of Errors in Thai Writing Undergraduate Students in Suratthani Rajabhat University Faculty of Education During the Academic Year 2015. *Phetchabun Rajabhat Journal*, 18(2), 65-74. [In Thai]
- Bumrungsuk, S. (2011, January-June). The Errors in Thai Language Writing of Foreign Students at Kasetsart University: In case of Korean students. *Journal of Studies in the Field of Humanities*, 18(1), 113-126. [In Thai]
- Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum 2008*. Bangkok: Teachers' Council of Ladprao Printing House. [In Thai]

- Pacjusanon, S., & Sukhum, K. (2018). **Research report on Errors in Academic Writing Made by Thai Major Students, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University.** Chanthaburi: Research and development institute Rambhaibarni Rajabhat University. [In Thai]
- Theeravit, C., & Thanawanitchayakul, S. (2023, July-December). A Study of the Problems of Writing Thai Language among Chinese Students from Yulin Normal University, Shaanxi Region, People's Republic of China. **Journal of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University**, 14(2), 561-575. [In Thai]
- Thodtankhun, T., & Chansuwan, P. (2015). **Research report on Defects in writing Thai: A case study of students at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi Nonthaburi Center.** Nonthaburi: Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Nonthaburi Center. [In Thai]